

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla az S.B.G.&K. Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Lukácsi Péter ügyvéd) által képviselt felperes neve(.....) felperesnek a Dr. Strasser Dr. Józsa Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Strasser Tibor ügyvéd) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. március 5. napján kelt, 1.P.25.100/2009/4. számú ítélete ellen az alperes által 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül a felperesnek 12 500 (Tizenkettőezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget megfizetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes 2009. augusztus 13. és szeptember 30. között azzal, hogy reklámozás, rendezvény szervezése és bonyolítása során a „Budapesti Erotika Kiállítás” megjelölést használta, bitorolta, továbbá 2009. augusztus 13-tól azzal, hogy a „b.hu” domain nevet használja, bitorolja a felperes lajstromszámú védjegyét. A folyamatos jogsértés tekintetében a bíróság kötelezte az alperest a jogsértő magatartás abbahagyására és valamennyi jogsértés tekintetében eltiltotta a további jogsértéstől. Kötelezte továbbá az alperest, hogy saját költségén a M.N. és a N. című napilapokban, valamint a H. című magazinban az ítélet jogsértést megállapító rendelkező részének meghatározott módon történő közzétételével adjon elégtételt a felperesnek azzal, hogy amennyiben ez elmarad, úgy a felperes jogosult a közzétételre az alperes költségén. Végül kötelezte az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 356 460 forint perköltséget.

Az ítéletben megállapított tényállás szerint a felperes a jogosultja a ... 16-i elsőbbségű, „BUDAPESTI EROTIKA kiállítás és börze” szóelemeket tartalmazó színes ábrás védjegynek, melynek oltalma a Nizza Megállapodás szerinti 35. osztályon belül kiállítások és rendezvények szervezése és bonyolítása

szolgáltatások vonatkozásában áll fenn. A felperes tizennégy éve rendezi meg minden évben a „Budapesti Erotika Kiállítás és Börze” elnevezésű rendezvényt, amit az „e.hu” domain alatt elérhető honlapon reklámoz. Az alperes javára 8. napján került regisztrálásra a „b.hu” domain név, ami alatt elérhető honlapon legkésőbb 2009. augusztus 13-tól reklámozta az általa szervezett „Budapesti Erotika Kiállítás” elnevezésű, 2009. szeptember 11-12. között megrendezésre került rendezvényt. A felperes keresetlevél benyújtását megelőzően benyújtott kérelme alapján a Fővárosi Bíróság az 1.Pk.24.722/2009/2. számú jogerős végzésével ideiglenes intézkedéssel eltiltotta az alperest a „budapestierotikakiallitas.hu” domain név és a „Budapesti Erotika Kiállítás” megjelölés használatától.

A keresetében felperes annak megállapítását kérte, hogy az alperes 2009. augusztus 13. és szeptember 30. között azzal, hogy „Budapesti Erotika Kiállítás” elnevezéssel saját rendezvényét reklámozta, e megjelölés alatt szolgáltatást nyújtott és ajánlott fel, bitorolta a felperesi védjegyet. Továbbá annak a megállapítását is kérte, hogy az alperes 2009. augusztus 13-tól azzal, hogy folyamatosan használja a „b.hu” domain nevet, ugyancsak bitorolja a védjegyet. Kérte továbbá jogkövetkezmények alkalmazását is.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. A sérelmezett cselekményeket nem vitatta, de az volt az álláspontja, hogy az általa használt megjelölések nem téveszthetők össze a felperesi védjeggyel.

Az elsőfokú bíróság a keresetet a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 12. §-ának (2) bekezdésének b) pontja, (3) bekezdésének c) és e) pontja, 27. §-ának (1) bekezdése, továbbá (2) bekezdésének a), b) és d) pontjai alapján alaposnak találta.

A védjegybitorlás vitatott törvényi tényállási eleme, az összetéveszthetőség körében rámutatott, miszerint a védjegy domináns elemei a „BUDAPESTI EROTIKA”, valamint a „kiállítás és börze” szavak, mert ezek azok az elemek, amellyel a fogyasztó a szolgáltatást, illetőleg annak nyújtóját azonosítja. A védjegy egyéb, ábrás kiegészítő elemei csupán díszítő funkciót töltenek be, de a szolgáltatás beazonosíthatóságát nem segítik elő. Az ítélet okfejtése szerint, mivel mindkét sérelmezett alperesi megjelölés, a „Budapesti Erotika Kiállítás” elnevezés és a „b.hu” domain név megegyezik a védjegy szóelemeinek nagyobb részével, ezért az alperesi megjelölés és a felperesi védjegy közötti hasonlóság eléri az összetéveszthetőség szintjét. Kifejtette, hogy a domain névben szereplő „.hu” technikai azonosító, ami az elhatárolás szempontjából nem bír jelentőséggel. Emellett az alperesi megjelölés semmi olyan kiegészítő elemet, többletet nem tartalmaz, amely biztosítaná a kellő elhatárolódást a perbeli védjegytől. Ennek folytán az erotikus tematikájú kiállítások, rendezvények iránt érdeklődő fogyasztó az alperes által domain névként, illetőleg rendezvény-elnevezésként használt megjelölések láttán alappal feltételezheti, hogy a felperes védjeggyel, illetőleg szolgáltatásával vagy annak reklámjával találkozott.

Azzal az alperesi védekezéssel szemben, miszerint az erotika, illetőleg kiállítás szavak a hétköznapi életben is használatosak, ezért az alperes által történő használatuk sem eredményezhet jogsértést, az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy ezzel az alperes a védjegy megkülönböztető képességét kérdőjelezi meg, azonban védjegybitorlási perben az érintett védjegy oltalomképessége nem vitatható, ez az okfejtés legfeljebb egy törlési eljárásban foghatna helyt. Hozzátette, hogy mindaddig, amíg ezek a szavak alkotják a védjegy domináns elemét és egyben az alperesi megjelölést, az összetéveszthetőség megvalósulhat.

Azt az alperesi okfejtést sem találta megalapozottnak, hogy a peres felek weblapjai tartalmukban, felépítésükben, külsejükben eltérnek egymástól. E körben azt hangsúlyozta, hogy a bitorlási perben nem a két fél által ténylegesen használt megjelölések vonatkozásában kell megejteni az összevetést, hanem az alperesi megjelölést kell a felperesi védjeggyel összehasonlítani. Annak az alperesi előadásnak sem tulajdonított jelentőséget, hogy a felperes már jóval a kereset, illetőleg ideiglenes intézkedés iránti kérelem benyújtása előtt értesült az alperesi sérelmezett magatartásról, mert a védjegybitorlás vizsgálatakor a tudomásszerzés időpontja irreleváns.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a védjegybitorlást megállapította és alkalmazta az alperessel szemben a keresetlevélben megjelölt jogkövetkezményeket.

Az ítélettel szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását, amennyiben pedig erre a másodfokú bíróság nem látna lehetőséget, a perköltség mérséklését kérte.

Fellebbezésében előadta, hogy a perbeli színes ábrás védjegyet soha nem használta. Megismételte, hogy a szavak általános, köznapi jelentéstartalmat hordozó jellege miatt sem az erotika, sem a kiállítás szavak önmagukban nem jelentenek olyan egyedi tartalmat, amely alapján megállapítható lenne az e szavakat tartalmazó bármilyen domain név jogsértő jellege. Álláspontja szerint különös jelentősége van a megjelölésben a „budapesti” szónak, ami a domain név terjedelmes megkülönböztető részének tekinthető, miáltal nem csupán tartalmában, de terjedelmében is igen nagymértékben különbözik a védjegyben szereplő elemektől.

Kifejtette, hogy a védjegy megkülönböztethetősége a jelen esetben kizárólag a grafikai elemek ábrázolási sajátosságán alapulhat. Utalva a Vt. 2. §-ának (2) bekezdésére azzal érvelt, hogy a megkülönböztető képességgel nem bíró szóelemek használata önmagában nyilvánvalóan nem alapozhatja meg az összetéveszthetőség megállapítását.

Megismételte, miszerint a sérelmezett weblap tartalma, felépítése, kinézete még csak nem is hasonlít a felperes weblapjához, ezért kétség kívül megállapítható, hogy átlagosan tájékozott fogyasztó sem a domain név, sem a weblap megtekintése alapján nem feltételezheti azt, hogy a felperesi társaság weblapjával találkozik.

Sérelmezte az elsőfokú eljárásban megállapított perköltség mértékét, mert megítélése szerint az sem a kifejtett érdemi munkával, sem a per bonyolultságával nem áll arányban, ezért kérte, hogy összegét a másodfokú bíróság mérsékelje.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira tekintettel. Fenntartva a perben korábban tett nyilatkozatait, érdemben nyilatkozott a fellebbezésben foglaltakra azzal, hogy az elsőfokú döntés a perköltség tekintetében is helytálló volt.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellő mélységben feltárta, abból okszerű következtetésre és helyes döntésre jutott, amivel indokaira is kiterjedően a másodfokú bíróság mindenben egyetértett. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes gazdasági tevékenysége során a felperesi védjegy árujegyzékébe tartozó szolgáltatással azonos, illetve hasonló - kiállítás szervező és bonyolító - szolgáltatás nyújtása során a felperes védjegyével összetéveszthető megjelöléseket használt a rendezvénye nevéként és használ domain névként, amely a fogyasztókban azt a benyomást keltheti, hogy a szolgáltatások vagy azok nyújtói között kapcsolat állhat fenn.

Kizárólag a fellebbezésben írtakra tekintettel a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a felperes keresetét nem a megjelölések azonosságára, tehát nem a Vt. 12. § (2) bekezdés a) pontjára, hanem az összetéveszthetőségre, tehát a 12. § (2) bekezdésének b) pontjára alapította. Ezért nem volt annak jelentősége, hogy az alperes nem alkalmazott a védjeggyel mindenben megegyező megjelölést. Az elbírálandó kérdés az, hogy megállapítható-e az alperes által használt „Budapesti Erotika Kiállítás” rendezvény elnevezés és a „b.hu” domain név, illetve a „BUDAPESTI EROTIKA kiállítás és börze” védjegy között a hasonlóság és, ha igen, akkor az eléri-e azt a fokot, amely zavarhatja az érintett fogyasztói kört a helyes képzettársításban. Ebben a kérdésben az elsőfokú bíróság helyes álláspontot foglalt el.

Helytállóan értékelte a védjegy domináns elemeinek a „BUDAPESTI EROTIKA” szóelemeket és megfelelően jutott arra a megállapításra, hogy az alperes sérelmezett megjelölései azonosságot mutatnak velük. Továbbá az alperesi megjelölések ugyancsak tartalmazzák a kiállítás szót, mégpedig a sorrendiséget illetően is megegyezően. Az alperesnek a „budapesti” szóval kapcsolatos érvelését, olyan körülmények között, hogy ez az egyébként az esemény helyére utaló helyiségnév a védjegyben is szerepel, a másodfokú bíróság súlytalannak találta. A jelen eljárásban - ahogy arra az elsőfokú bíróság helyesen rámutatott - a védjegy oltalma nem vitatható, így nem vizsgálható, hogy az egyébként köznap jelentéssel rendelkező szavak alkalmasak-e védjegyjogi védelemre.

A fellebbezés ismételten hivatkozott arra, hogy a fogyasztók nem téveszthetik össze a felperesi és az alperesi weblapokat, mert azok egymástól nagymértékben eltérően kerültek kialakításra. E körben a másodfokú bíróság ugyancsak osztotta az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakat. Védjegybitorlási perben nem a felek által nyújtott szolgáltatásokat vagy ténylegesen használt árujelzőket kell összevetni, hanem azt kell vizsgálni, hogyan viszonyul a sérelmezett megjelölés - amely az adott esetben a domain név volt - a védjegy lajstrom szerinti állapotához. E tekintetben pedig a téves fogyasztói asszociáció kialakítására az alperes által használt két megjelölés a fentiekben kifejtettek szerint alkalmas.

A másodfokú bíróság nem találta eltúlzottnak a megállapított elsőfokú perköltséget sem. Az elsőfokú eljárásban a felperes 4/F/1. szám alatt okirattal igazolta, hogy a perbeli ügy ellátásával kapcsolatosan jogi képviselőjével milyen díjazásban állapodtak meg. Ennek meghatározásánál számolták el a felek a megelőzően lefolytatott nemperes eljárás költségeit is, amelynek során a bíróság az eljárási költségekről nem rendelkezett. Így a peren kívüli eljárással kapcsolatosan 200 000 forint, a peres eljárással pedig 125 000 forintmunkadíjban állapodtak meg mindkét esetben áfával növelten. Az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet (R.) 2.§ (1) bekezdésének a) pontját, mérsékelésre a másodfokú bíróság sem talált indokot, mert a kifejtett ügyvédi tevékenységet arányban állónak találta a megállapított munkadíjjal Ezen felül a perköltséghez hozzáadódik a két eljárásban összesen lerótt 31 460 forint eljárási illeték is.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság nem látott indokot a döntés megváltoztatására és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért figyelemmel a Pp. 78-§-ának (1) bekezdésére az alperes köteles megfizetni a felperesnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a jogi képviselője általános forgalmi adóval növelt ügyvédi munka díját foglalja magában. Ennek meghatározásánál a másodfokú bíróság az R. 3. § (1), (3) és (5) bekezdései szerint járt el.

Budapest, 2010. október 21.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző